

Sygn. akt II AKa 91/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Cezariusz Baćkowski (spr.)
Sędziowie:	SSA Edward Stelmasik SSA Jerzy Skorupka
Protokolant:	Beata Sienica

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2013 r.

sprawy **E. S. (1)**

oskarżonej z art. 258 § 3 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk; art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

D. S. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk; art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

A. F. (1)

oskarżonej z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

K. W. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

M. P. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk; art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

W. P.

oskarżonej z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk; art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

P. K. (1)

oskarżonej z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

E. Ż. (1)

oskarżonej z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

S. K. (1)

oskarżonej z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

A. K. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

W. S. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk; art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk; art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora oraz przez oskarżone E. S. (1) i A. F. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 4 grudnia 2012 r. sygn. akt III K 14/12

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonych :

- **E. S. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt 2, 3 i 4 części wstępnej zaskarżonego wyroku ;**
- **D. S. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt 6, 7 i 8 części wstępnej zaskarżonego wyroku;**
- **A. F. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt 10 części wstępnej zaskarżonego wyroku;**
- **K. W. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt 13 i 14 części wstępnej zaskarżonego wyroku;**
- **M. P. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt 16, 17 i 18 części wstępnej zaskarżonego wyroku;**
- **P. K. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt 24 części wstępnej zaskarżonego wyroku;**
- **E. Ż. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt 26 części wstępnej zaskarżonego wyroku;**
- **S. K. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt 28 i 29 części wstępnej zaskarżonego wyroku;**
- **A. K. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt 31 i 32 części wstępnej zaskarżonego wyroku;**
- **W. S. (1) w zakresie czynów opisanych w pkt 34 i 35 części wstępnej zaskarżonego wyroku**

i w tym zakresie sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze;

II. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych E. S. (1), A. F. (1), W. P., P. K. (1), S. K. (1), E. Ż. (1), D. S. (1), K. W. (1), M. P. (1), A. K. (1) i W. S. (1);

III. zasądza od Skarbu Państwa tytułem zwrotu części kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym na rzecz oskarżonych A. F. (1), K. W. (1), M. P. (1), P. K. (1), S. K. (1) i A. K. (1) po 300 zł a na rzecz W. P. 600 zł.

IV. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze związane z częściowo nieuwzględnioną apelacją prokuratora ponosi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

E. S. (1) została oskarżona o to, że:

1. w okresie od marca 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. kierowała zorganizowaną grupą przestępczą, w której skład wchodził: D. S. (1), M. L., R. L. (1), M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), W. S. (1), A. F. (1), P. K. (1), E. Ż. (1), której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie,

tj. o czyn z art. 258 § 3 kk,

2. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., kierując zorganizowaną grupą przestępczą, wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), M. L., R. L. (1), M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), A. F. (1), E. Ż. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu terminu, nie mniej niż 10 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wm osób różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podjeżdżały z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż. (1), obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a podejrzana stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 24,000,- PLN,

tj. czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk,

3. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., kierując zorganizowaną grupą przestępczą, wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), M. L., R. L. (1), M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), A. F. (1), W. S. (1), P. K. (1) w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu terminu, nie mniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wm osób różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podjeżdżały z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L. obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a podejrzana stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 8.400,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 kk,

4. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., kierując zorganizowaną grupą przestępczą, wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), W. S. (1), M. L., R. L. (1), M. P. (1), W. P., po uprzednim ustaleniu przez nią terminu, usiłowała dokonać zaboru dla siebie i w/wym osób w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózków sklepowych osoby te podjechały z nimi do kasy, przy której siedzieć miała kasjerka P. K. (1), a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowane miały być transakcje, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nieobecność P. K. (1) na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kkw zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk.

D. S. (1) zarzucano, iż

5. w okresie od marca 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L., R. L. (1), M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), W. S. (1), A. F. (1), P. K. (1), E. Ż. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk,

6. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), E. Ż. (1), A. F. (1), R. L. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) i A. F. (1) terminu nie mniej niż 10 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, E. S. (1) różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż. (1), obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, a ponadto nie mniej niż dwa razy odebrał wcześniej przygotowany przez E. S. (1) towar, który przez linię kas wywiózł R. L. (1), czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk,

7. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), W. S. (1), R. L. (1), M. L., P. K. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. (1) terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, E. S. (1), różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego przez W. S. (1) i R. L. (1), w/wym podjeżdżali z nimi do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, po czym odbierał skradziony towar od W. S. (1) i R. L. (1), czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kkw zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 k.k.

8. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), W. S. (1), M. L., po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) terminu, usiłował dokonać zaboru dla siebie, E. S. (1) w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez W. S. (1) towaru do wózka sklepowego W. S. (1) podjechał z nim do kasy, przy której siedzieć miała kasjerka P. K. (1), a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowana miała być transakcja, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieobecność P. K. (1) na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk.

A. F. (1) została oskarżona o to, że:

9. w okresie od marca 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), R. L. (1), M. L., M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), W. S. (1), P. K. (1), E. Ż. (1) brała udział w

zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie;

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk,

10. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w

J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), R. L. (1), M. L., M. P. (1), W. A. K., S. K. (1), K. W. (1), E. Ż. (1) w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. (1) terminu, niemniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wym osób, różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podjeżdżały z nimi do kasy, przy której siedziała i nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózkach, a w tym czasie E. Ż. (1), obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 24,000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2kk,

11. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), K. W. (1), P. K. (1), M. L. w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. (1) terminu, nie mniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i K. W. (1), różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez K. W. (1) towaru do wózka sklepowego K. W. (1) podjeżdżał z nimi do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk,

K. W. (1) zarzucono, iż :

12. w okresie od marca 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), M. L., R. L. (1), W. P., M. P. (1), A. K. (1), S. K. (1), W. S. (1), A. F. (1), P. K. (1), E. Ż. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

13. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), E. Ż. (1), A. F. (1) w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) i A. F. (1) terminu, nie mniej niż 10 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i A. F. (1), różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż. (1), obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

14. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L., P. K. (1), A. F. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i A. F. (1) różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

M. P. (1) zarzucono, że:

15. w okresie od marca 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. M. L., R. L. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), W. S. (1), A. F. (1), P. K. (1), E. Ż. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

16. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), E. Ż. (1), A. F. (1), W. P., w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) i A. F. (1) z nim lub z W. P. terminu, nie mniej niż 10 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i W. P., różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż. (1), obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

17. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L., P. K. (1), W. P. w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) z nim terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i W. P. różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczania w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

18. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L., W. P. po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) terminu, usiłował dokonać zaboru dla siebie

i W. P. w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjechał z nim do kasy, przy której siedzieć miała kasjerka P. K. (1), a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowana miała być transakcja, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieobecność P. K. (1) na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

W. P. została oskarżona o to, że:

19. w okresie od marca 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. M. L., R. L. (1), M. P. (1), A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), W. S. (1), A. F. (1), P. K. (1), E. Ż. (1) brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie.

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

20. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), E. A. F., M. P. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) i A. F. (1) z nią lub z M. P. (1) terminu, nie mniej niż 10 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, M. P. (1), różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez M. P. (1) towaru do wózka sklepowego M. P. (1) podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż. (1), obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN

tj. o czyn z art 278 § 1 kk w zw.z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk,

21. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L., P. K. (1), M. P. (1) w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) z nią lub z M. P. (1) terminu, nie mniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i M. P. (1) różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez M. P. (1) towaru do wózka sklepowego M. P. (1) podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk,

22. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L. i M. P. (1), po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) terminu, usiłowała dokonać zaboru w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez M. P. (1) towaru do wózka sklepowego M. P. (1) podjechał z nim do kasy, przy której siedzieć miała kasjerka P. K. (1), a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowana miała być transakcja, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na nieobecność P. K. (1) na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk.

P. K. (1) zarzucono, iż:

23. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), R. L. (1), M. L., M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), W. S. (1), A. F. (1) brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

24. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), R. L. (1), M. L., M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), W. S. (1), A. F. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. (1) terminu, nie mniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wym osób, różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podjeżdżały z nimi do kasy, przy której siedziała, a następnie podejrzana nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózkach, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 8.400,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art 65 § 2 kk

E. Ż. (2) była oskarżona o to, że:

25. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), R. L. (1), M. L., M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), A. F. (1) brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk,

26. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), R. L. (1), M. L., M. P. (1), W. P., A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), A. F. (1) w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim ustaleniu przez E. S. (1) terminu, nie mniej niż 10 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i w/wym osób, różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu przez w/wym osoby towaru do wózka sklepowego osoby te podjeżdżały z nimi do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózkach, a w tym czasie podejrzana, obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 24.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

S. K. (1) zarzucono, iż:

27. w okresie od marca 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), M. L., R. L. (1), W. P., M. P. (1), A. K. (2) W., W. S. (1), A. F. (1), P., K., E. Ż. (1) brała udział w zorganizowanej

grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk,

28. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), E. Ż. (1), A. F. (1), A. K. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) i A. F. (1) terminu, nie mniej niż 10 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, A. K. (1), różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżała z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż. (1), obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczania zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk

29. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L., P. K. (1), A. K. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) terminu, nie mniej niż 3 razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i A. K. (1) różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżała z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczania zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodowała szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk.

A. K. (1) zarzucono, iż:

30. w okresie od marca 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), M. L., R. L. (1), W. P., M. P. (1), S. K. (1), K. W. (1), W. S. (1), A. F. (1), P., K., E. Ż. (1) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk,

31. w okresie od marca 2010 roku do dnia 18 czerwca 2010 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), E. Ż. (1), A. F. (1), S. K. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) i A. F. (1) z nim terminu, nie mniej niż 10 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, S. K. (1), różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka A. F. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie E. Ż. (1), obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczania zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 4.000,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2kk

32. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L., P. K. (1), S. K. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie i S. K. (1) różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,-PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk.

W. S. (1) został oskarżony o to, że:

33. w okresie od października 2010 roku do dnia 9 marca 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), M. L., R. L. (1), W. P., M. P. (1), A. K. (1), S. K. (1), K. W. (1), A. F. (1), P. K. (1), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, której celem działalności było dokonywanie na terenie hipermarketu (...) w J. ul. (...) II zaboru w celu przywłaszczenia asortymentu znajdującego się w sklepie,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

34. w okresie od października 2010 roku do dnia 22 stycznia 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), M. L., P. K. (1), w krótkich odstępach czasu oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) terminu, nie mniej niż 3 razy dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dla siebie, E. S. (1), D. S. (1) różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjeżdżał z nim do kasy, przy której siedziała kasjerka P. K. (1), która nie nabijała na kasę należności za część towaru znajdującego się w wózku, a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której rejestrowana była transakcja, dzięki czemu towar ten opuszczał linię kas bez uiszczenia zań należności, a E. S. (1) stała przy kasie celem niedopuszczenia w jej pobliżu innych pracowników H. (...) mogących ujawnić fakt kradzieży, czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 1.200,- PLN,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk.

35. w dniu 16 lutego 2011 roku w J., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), M. L., po uprzednim telefonicznym ustaleniu przez E. S. (1) z nim terminu, usiłował dokonać zaboru dla siebie, E. S. (1) i D. S. (1) w celu przywłaszczenia różnego rodzaju asortymentu znajdującego się w sklepie (...) w J. przy ul. (...) II, w ten sposób, że po uprzednim włożeniu towaru do wózka sklepowego podjechał z nim do kasy, przy której siedzieć miała kasjerka P. K. (1), a w tym czasie M. L., obsługująca stanowisko monitoringu w w/wym sklepie, kierowała kamery sklepowe poza zasięg kasy, na której zarejestrowana miała być transakcja, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nieobecność P. K. (1) na stanowisku kasowym,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 2 kk.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 4 grudnia 2012 r. (sygn. akt III K 14/12)

I. uniewinnił oskarżonych:

- E. S. (1) od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach 1 i 4 części wstępnej wyroku,
- D. S. (1) od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach 5 i 8 części wstępnej wyroku,

- A. F. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie 9 części wstępnej wyroku,
- K. W. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie 12 części wstępnej wyroku,
- M. P. (1) od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach 15 i 18 części wstępnej wyroku,
- P. K. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie 23 części wstępnej wyroku,
- E. Ż. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie 25 części wstępnej wyroku,
- S. K. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie 27 części wstępnej wyroku,
- A. K. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie 30 części wstępnej wyroku,
- W. S. (1) od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach 33 i 35 części wstępnej wyroku,
- W. P. od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach 19, 20, 21 i 22 części wstępnej wyroku

a kosztami sądowymi obciążył w tym zakresie Skarb Państwa;

II. uznał oskarżoną E. S. (1) za winną tego, że w okresie od marca 2010 r. do stycznia 2011 r. działając wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1), K. W. (1), M. P. (1), M. L., R. L. (1), S. K. (1), A. K. (1), od marca 2010 r. do czerwca 2010 r. z A. F. (1) i E. Ż. (2), zaś od października 2010 r. do stycznia 2011 r. z P. K. (1) i W. S. (1) w J., działając ze z góry powziętym zamiarem kilkanaście razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia towarów o łącznej wartości nie mniejszej, niż 5200 zł na szkodę hipermarketu (...), to jest przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył oskarżonej grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 zł każda;

III. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec E. S. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

IV. uznał oskarżone A. F. (1) i E. Ż. (1) za winne tego, że w okresie od marca 2010 r. do czerwca 2010 w J., działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), K. W. (1), M. P. (1), M. L., R. L. (1), S. K. (1) i A. K. (1) ze z góry powziętym zamiarem kilka razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia towarów o łącznej wartości nie mniejszej, niż 4000 zł na szkodę hipermarketu (...), przy przyjęciu, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest przestępstwa z art. 278 § 2 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 2 kk wymierzył im grzywny w wysokości po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 20 zł;

V. ustalił, że oskarżona P. K. (1) w okresie od października 2010 r. do grudnia 2010 r. w J., działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), M. L., R. L. (1), D. S. (1), K. W. (1), M. P. (1), S. K. (1), A. K. (1) i W. S. (1) ze z góry powziętym zamiarem kilka razy dokonała zaboru w celu przywłaszczenia towarów o łącznej wartości nie mniejszej, niż 1200 zł na szkodę hipermarketu (...) przy przyjęciu, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, co wyczerpało ustawowe znamiona, opisane w art. 278 § 2 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec niej warunkowo umarzył na okres próby, wynoszący 1 (jeden) rok;

VI. ustalił, że oskarżony D. S. (1) w okresie od marca 2010 roku do stycznia 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1) a w okresie od marca 2010 roku do czerwca 2010 roku również z A. F. (1) i E. Ż. (1), natomiast od października 2010 roku do stycznia 2011 roku z P. K. (1) i M. L. dokonał w hipermarkecie (...) w J. kilku kradzieży różnego asortymentu towarów o łącznej wartości nie przekraczającej kwoty 250 zł, wyczerpując ustawowe znamiona opisane w art. 119 § 1 kw i na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie karne w tym zakresie umarzył;

VII. ustalił, że oskarżony K. W. (1) w okresie od marca 2010 roku do stycznia 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1) a w okresie od marca 2010 roku do czerwca 2010 roku również z A. F. (1) i E. Ż. (1), natomiast od października 2010 roku do stycznia 2011 roku z P. K. (1) i M. L. dokonał w hipermarkecie (...) w J. kilku kradzieży różnego asortymentu towarów o łącznej wartości nie przekraczającej kwoty 250 zł, wyczerpując ustawowe znamiona opisane w art. 119 § 1 kw i na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie karne w tym zakresie umorzył;

VIII. ustalił, że oskarżony M. P. (1) w okresie od marca 2010 roku do stycznia 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1) a w okresie od marca 2010 roku do czerwca 2010 roku również z A. F. (1) i E. Ż. (1), natomiast od października 2010 roku do stycznia 2011 roku z P. K. (1) i M. L. dokonał w hipermarkecie (...) w J. kilku kradzieży różnego asortymentu towarów o łącznej wartości nie przekraczającej kwoty 250 zł, wyczerpując ustawowe znamiona opisane w art. 119 § 1 kw i na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie karne w tym zakresie umarza;

IX. ustalił, że oskarżona S. K. (1) w okresie od marca 2010 roku do stycznia 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1) a w okresie od marca 2010 roku do czerwca 2010 roku również z A. F. (1) i E. Ż. (1), natomiast od października 2010 roku do stycznia 2011 roku z P. K. (1) i M. L. dokonała w hipermarkecie (...) w J. kilku kradzieży różnego asortymentu towarów o łącznej wartości nie przekraczającej kwoty 250 zł, wyczerpując ustawowe znamiona opisane w art. 119 § 1 kw i na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie karne w tym zakresie umorzył;

X. ustalił, że oskarżony A. K. (1) w okresie od marca 2010 roku do stycznia 2011 roku w J. działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1) a w okresie od marca 2010 roku do czerwca 2010 roku również z A. F. (1) i E. Ż. (1), natomiast od października 2010 roku do stycznia 2011 roku z P. K. (1) i M. L. dokonał w hipermarkecie (...) w J. kilku kradzieży różnego asortymentu towarów o łącznej wartości nie przekraczającej kwoty 250 zł, wyczerpując ustawowe znamiona opisane w art. 119 § 1 kw i na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie karne w tym zakresie umarzył;

XI. ustalił, że oskarżony W. S. (1) w okresie od października 2010 roku do stycznia 2011 roku w J., działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), P. K. (1) i M. L. dokonał w hipermarkecie (...) w J. kilku kradzieży różnego asortymentu towarów o łącznej wartości nie przekraczającej kwoty 250 zł, wyczerpując ustawowe znamiona opisane w art. 119 § 1 kw i na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie karne w tym zakresie umorzył;

XII. zasądził od oskarżonych E. S. (1), A. F. (1), E. Ż. (1) i P. K. (1), na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane ze sprawą każdej z nich i wymierzył im opłaty:

- E. S. (1) w kwocie 780 zł,

- A. F. (1) i E. Ż. (1) w kwotach po 600 zł,

- P. K. (1) w kwocie 60 zł;

XIII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. T. i adw. B. K. kwotę po 2100 zł oraz dalsze 483 zł;

XIV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych D. S. (1), K. W. (1), M. P. (1), W. P., S. K. (1) i A. K. (1) kwoty po 2100 zł;

XV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz E. S. (1) kwotę 1400 zł, zaś na rzecz P. K. (1) kwotę 1050 zł.

Apelacje od tego orzeczenia wnieśli: prokurator który zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych E. S. (1), D. S. (1), M. P. (1), W. P., W. S. (1), A. F. (1), K. W. (1), P. K. (1), E. Ż. (2), S. K. (1) i W. S. (1) oraz oskarżeni A. F. (1) i E. S. (1) poprzez obrońców w części skazującej.

Prokurator zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia wskutek nieprawidłowego ustalenia, że:

1. oskarżona E. S. (1) nie popełniła czynu polegającego na kierowaniu zorganizowaną grupą przestępczą, a opisanego w pkt. 1 części wstępnej wyroku, a stanowiącego występki z art. 258 § 3 kk, co skutkowało, że Sąd w pkt. I części dyspozytywnej wyroku niesłusznie oskarżoną E. S. (1) uniewinnił od popełnienia zarzucanego jej czynu, a w pkt. II części dyspozytywnej wyroku wyeliminował z kwalifikacji prawnej czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przepis art. 65 § 2 kk, co miało wpływ na niezasadnie łagodny wymiar kary za ten czyn, choć prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego, tj. że jej zachowanie w pełni wyczerpało znamiona występkę z art. 258 § 3 kk, a jej czyn opisany w pkt. II części dyspozytywnej wyroku stanowiący występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk został popełniony w warunkach określonych w art. 65 § 1 kk,

2. oskarżeni D. S. (1), A. F. (1), K. W. (1), M. P. (1), P. K. (1), E. Ż. (3), S. K. (1), A. K. (1), W. S. (1) i W. P. nie dopuścili się czynów opisanych odpowiednio w pkt. 5, 9, 12, 15, 23, 37, 30, 33 i 19 części wstępnej wyroku, a stanowiących występkę z art. 258 § 1 kk, co skutkowało, że Sąd w pkt. I części dyspozytywnej wyroku w/w oskarżonych niesłusznie uniewinnił od popełnienia tych czynów, zaś czyny oskarżonych A. F. (1), E. Ż. (3), P. K. (1) opisane odpowiednio w pkt. IV i V części dyspozytywnej wyroku zakwalifikował jako występkę z art. 278 § 2 w zw. z art. 12 kk z pominięciem kwalifikacji prawnej art. 265 § 2 kk, co skutkowało, że niezasadnie Sąd wymierzył oskarżonym, A. F. (1) i E. Ż. (3) łagodny wymiar kary, a wobec oskarżonej P. K. (1) postępowanie karne warunkowo umorzył, choć prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego tj. że ich zachowanie w pełni wyczerpało znamiona występkę z art. 258 § 1 kk a czyny oskarżonych A. F. (1), E. Ż. (3) i P. K. (1) opisane odpowiednio w pkt. IV i V części dyspozytywnej wyroku jako występkę z art. 278 § 2 kk w zw. z art. 12 kk zostały popełnione w warunkach opisanych w art. 65 § 2 kk.

3. oskarżeni E. S. (1), D. S. (1), M. P. (1), W. S. (1) i W. P. nie dopuścili się czynów opisanych odpowiednio w pkt. 4, 8, 18, 35, 20, 21, 22 części wstępnej wyroku, a stanowiących występkę z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 265 § 2 kk, co skutkowało, że Sąd w pkt. I części dyspozytywnej wyroku w/w oskarżonych niesłusznie uniewinnił ich od popełnienia tych czynów, choć prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego, tj. że ich zachowanie w pełni wyczerpało znamiona występkę z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 265 § 1 kk.

4. wartość przedmiotów kradzieży dokonanych przez oskarżonych D. S. (1), K. W. (1), M. P., S. K. (1) i A. K. (1) opisanych odpowiednio w pkt. VI, VII, VIII, IX, X i XI części dyspozytywnej wyroku wyniosła poniżej 250 zł. co skutkowało, że Sąd niesłusznie zakwalifikował ich czyny jako wykroczenia z art. 119 § 1 kk i z obrazą przepisu art. 45 § 1 kw postępowanie w stosunku do nich umorzył z powodu przedawnienia, choć w dacie orzekania nie upłynęły dwa lata od popełnienia przez nich tych czynów, a postępowanie karne wobec nich zostało wszczęte przed upływem roku, zaś prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego, tj. że wartość skradzionych przez nich przedmiotów przekroczyła kwotę 250 zł. co winno skutkować, że ich czyny należało prawidłowo zakwalifikować jako występkę z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 2 kk;

II. obrazę przepisów prawa procesowego – art. 424 § 1 pkt. 1 kpk mającą wpływ na treść orzeczenie – poprzez nie wskazanie pisemnych motywów wyroku pełnej argumentacji związanej z poczynionymi ustaleniami faktycznymi skutkiem czego doszło do uniewinnienia a oskarżonych od czynu z art. 258 kk oraz błędnej kwalifikacji czynów przypisanym oskarżonym.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości na niekorzyść oskarżonych E. S. (1), D. S. (1), M. P. (1), W. P., W. S. (1), A. F. (1), K. W. (1), P. K. (1), E. Ż. (3), S. K. (1) i A. K. (1) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przed Sądem I instancji.

Obrońca oskarżonej A. F. (1) zarzucił:

1. Obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 12 kk poprzez jego błędną wykładnię polegającą na niezasadnym przyjęciu, iż działania oskarżonej A. F. (1) w okresie od marca do czerwca 2010 r. były prowadzone w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonania kradzieży na szkodę hipermarketu (...) towaru na kwotę 4.000 zł. podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż działania oskarżonej nie były związane ze sobą, dokonywane nieregularnie, nie były objęte jednostkowym zamiarem, podobnie jak działania osób mających wraz z oskarżoną uczestniczyć w popełnieniu przestępstwa, tj. D. S. (1), K. W. (1), M. P. (1), R. L. (2) oraz S. i A. K. (1);

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 278 § 1 kk w związku z art. 119 § 1 kw polegające na uznaniu, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie wartości skradzionych przez oskarżoną towarów na kwotę nie mniejszą niż 4.000 zł. i przypisanie w związku z tym oskarżonej odpowiedzialności za przestępstwo z art. 278 § 2 w zw. z art. 278 § 1 kk a nie 119 § 1 kw.

3. obrazę przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- art. 5 § 2 kpk polegające na rozstrzygnięciu powstałych w sprawie wątpliwości w zakresie wartości skradzionego towaru na niekorzyść oskarżonej A. F. (1) i błędne przypisanie jej udziału w kradzieży kwoty nie mniejszej niż 4.000 zł.

- art. 413 § 1 pkt. 5 kpk poprzez pominięcie w części dyspozytywnej wyroku zarzucanego jej w punkcie 11 części wstępnej wyroku;

- art. 424 § 1 pkt. 1 kpk poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na jakiej podstawie Sąd przyjął, iż w okresie od marca do czerwca 2010 r. A. F. (1) dopuściła się kradzieży na szkodę (...) towarów za kwotę nie mniejszą 4.000 zł.

W związku ze stawianymi zarzutami obrońca oskarżonej wniósł o zmianę wyroku poprzez:

- uniewinnienie oskarżonej A. F. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie 11 części wstępnej wyroku;

- ustalenie, iż oskarżona w okresie od marca 2010 r. do 18 czerwca 2010 r. wspólnie i w porozumieniu z E. S. (1), D. S. (1), K. W. (1), M. P. (1), M. L., R. L. oraz S. i A. K. (1) dokonała kilku kradzieży towarów z hipermarketu (...) na kwoty każdorazowo nie przekraczające 250 zł. przy czym każda z nich stanowiła wykroczenie opisane w art. 119 § 1 kw, i na podstawie art. 414 § 1 w zw. z art. 17 § 1 pkt. 6 kpk w związku z art. 45 § 1 kw umorzenie postępowania wobec oskarżonej.

Obrońcy oskarżonej E. S. (1) zarzucili:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na:

- przyjęciu, że oskarżona z uwagi na rodzaj podejmowanych działań i posiadaną świadomość uczestnictwa w procederze współdziałała z innymi oskarżonymi, co uzasadnia odpowiedzialność oskarżonej za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

- przyjęciu, że oskarżona działała wspólnie i w porozumieniu z innymi oskarżonymi w okresie od marca 2010 r. do stycznia 2011 r.

- przyjęciu, że w przyjętym okresie działania oskarżonej R. L. (1) dokonał zaboru artykułów na sumę około 5.200 zł.

2) obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a to:

- art. 410 w zw. z art. 7 i 4 kpk polegającą na nieuwzględnieniu przez Sąd przy ustalaniu sprawstwa i zamiaru oskarżonej całokształtu ujawnionych na rozprawie okoliczności, a zwłaszcza logicznych i zgodnych ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego wniosków wyciągniętych z braku potwierdzenia relacji świadków M. L. innymi dowodami,

- art. 424 § 1 kpk poprzez przyjęcie wartości towarów objętych zabiosem w celu przywłaszczenia dokonany przez oskarżoną na kwotę nie mniejszą niż 5.200 zł. w następstwie ustalenia takiej wartości w stosunku do R. L. (1) w sytuacji, gdy z ustaleń faktycznych wynika, iż kwota ta wynosi 1.200 zł.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońcy wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonej od stawianych jej zarzutów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna w jej części, gdzie kwestionuje ustalenia Sądu Okręgowego dotyczące usiłowania kradzieży w dniu 16.02.2011 r. oraz wartości mienia będącego każdorazowo przedmiotem zaboru w celu przywłaszczenia. Taka ocena czyniła przedwczesnym odniesienie się do zarzutów obrazu prawa materialnego zawartych w apelacji obrońcy oskarżonej A. F. (1) (art. 436 k.p.k.), pozostałe zarzuty tego środka odwoławczego podobnie jak wniesionego przez obrońców E. S. (1) nie mogły zostać uwzględnione.

W apelacjach obrońców i prokuratora sformułowano zarzut naruszenia art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. Uzasadnienie wyroku ma charakter logiczny. W uporządkowanej formie przedstawia faktyczną i prawną podstawę tego orzeczenia. Inaczej niż w wypadku postanowienia (art. 94 § 1 pkt 5 k.p.k.) pisemne motywy wyroku nie są jego częścią (art. 413 k.p.k.), lecz są sporządzone po wydaniu tego orzeczenia. O ile więc pozwalają stronom poznać powody wydania takiego a nie innego rozstrzygnięcia, czy ułatwiają podjęcie polemiki z przedstawionymi tam argumentami, to sporządzone poprawnie uzasadnienie nie świadczy o trafności wyroku o czym można się dopiero przekonać sięgając do akt sprawy i zgromadzonych tam dowodów. Podobnie wadliwe uzasadnienie nie dowodzi wadliwości poprzedzającego je procesu wyrokowania, a tylko wskazuje na potrzebę tym wnikliwszej weryfikacji orzeczenia w postępowaniu odwoławczym.

Prokurator podnosi, że Sąd Okręgowy nie przedstawił w pisemnych motywach „pełnej argumentacji” dotyczącej uniewinnienia oskarżonych od czynów z art. 258 § 3 k.k. i art. 258 § 1 k.k.

Przyczyny te zostały opisane na str. 3-6 uzasadnienia, gdzie Sąd Okręgowy dokonuje oceny dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia o wymienionych zarzutach i wskazuje jakie warunki relewantne dla przypisania występku kierowania i udziału w zorganizowanej grupie przestępczej nie zostały spełnione i dlaczego.

Oczywiście, że Sąd I instancji nie wymienił wszystkich dowodów które ujawnił na rozprawie, ale też i art. 424 k.p.k. nie obliguje go do tego. „Sąd bowiem, mając na uwadze całokształt przeprowadzonych dowodów, zgodnie z zasadą ich swobodnej oceny, ma prawo oprzeć się na jednych z nich a pominąć inne, gdy ich treści są zbieżne” (postanowienie Sądu Najwyższego z 10.08.2011 r., III KK 444/10, LEX nr 955025). Prokurator zaś nie wskazuje jakie ważkie dla rozstrzygnięcia sprawstwa i winy oskarżonych odnośnie czynów z art. 258 § 3 k.k. i art. 258 § 1 k.k. Sąd Okręgowy pominął, i w jaki sposób mogło to wpłynąć na treść wyroku w tej części.

Obrońcy podnoszą, że Sąd nie wskazał sposobu wyliczenia wartości przedmiotów przestępstwa kradzieży przypisanych oskarżonym E. S. (1) i A. F. (1). O prawidłowości tych ustaleń będzie jeszcze mowa niżej. Tu należy wskazać, że motywy przypisania A. F. (1) zaboru w celu przywłaszczenia „towarów o łącznej wartości nie mniejszej niż 4.000 zł”, a E. S. (1) „wartości nie mniejszej niż 5200 zł”, zostały przedstawione na str. 13 uzasadnienia gdzie Sąd Okręgowy odwołuje się do zeznań i wyjaśnień świadków M. L. i R. L. (1) mówiących o liczbie zakupów, wartości towarów w koszykach i faktycznie uiszczanych kwotach w okresach kiedy oskarżone współdziałały w popełnianiu przestępstw.

Sąd I instancji nie rozstrzygnął o odpowiedzialności oskarżonej A. F. (1) za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. zarzucane w akcie oskarżenia a opisane w pkt 11 części wstępnej zaskarżonego wyroku, co podnosi obrońca tej oskarżonej, formułując zarzut obrazy art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k.

Skuteczne złożenie przez oskarżyciela skargi zasadniczej obligowało Sąd do orzeczenia co do całego jej podmiotowego i przedmiotowego zakresu.

Skoro tak nie uczynił w postępowaniu zakończonym wyrokiem z dnia 4 grudnia 2012 r. (sygn. akt: III K 14/12) to oznacza, że choć nie wydał w tym przedmiocie postanowienia, to faktycznie zdecydował o wyłączeniu i odrębnym rozpoznaniu sprawy A. F. (1) w zakresie omawianego czynu z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 2 k.k., nawet jeśli jego opis zamieścił w pkt 11 części wstępnej wyroku.

Rezygnacja z zamieszczenia w wyroku rozstrzygnięcia co do omawianego czynu może także poddawać w wątpliwość istnienie substratu zaskarżenia – art. 425 § 2 k.p.k., art. 427 § 1 k.p.k. (por. Uchwałę 7 sędziów Sądu Najwyższego z 25.03.2010 r., I KZP 38/09, OSNKW 2010 r., z. 5, poz. 40), skoro nie istnieje orzeczenie dotyczące odpowiedzialności karnej oskarżonej A. F. (1) za zarzucony jej w akcie oskarżenia, a omawiany tu czyn (por. wyrok Sądu Najwyższego z 18.11.2010 r., II KK 191/10, LEX nr 653676).

Sąd odwoławczy nie mógł więc – co postuluje obrońca – orzekać merytorycznie odnośnie tego czynu, ponieważ byłoby to sprzeczne nie tylko z zasadą bezpośredniości, ale przede wszystkim z zasadą dwuinstancyjności, mającą także oparcie w Konstytucji i traktatach międzynarodowych ratyfikowanych przez Polskę.

W związku z treścią wyroku Sądu Apelacyjnego rozstrzygnięcie o odpowiedzialności karnej A. F. (1) za zarzucane przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k., która to sprawa obecnie zawisła przed Sądem Okręgowym, będzie możliwe w jednym postępowaniu, jeśli tak postanowią odpowiednie sądy.

Obrońcy oskarżonej E. S. (1) zarzucają obrazę art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i art. 4 k.p.k. poprzez wadliwą ocenę wyjaśnień i zeznań M. L. i R. L. (1) z czym nie można się zgodzić.

Art. 4 k.p.k. wyrażający zasadę obiektywizmu jest dyrektywa interpretacyjną służącą właściwemu odczytaniu treści przepisów szczegółowych określających nakazy lub zakazy określonego postąpienia w określonej sytuacji. Jako taki samodzielnie nie może stanowić podstawy skutecznego zarzutu odwoławczego, jeśli skarżący nie wskazuje jaki przepis konkretyzujący ogólną zasadę został naruszony. Podniesiony w apelacji obrońców służył podkreśleniu istotności zarzutu dowolności oceny depozycji świadków wynikłej z pominięcia ujawnionych na rozprawie okoliczności (art. 410 k.p.k.).

Sąd Okręgowy poświęcił wiele uwagi weryfikacji wyjaśnień i zeznań małżonków L., konfrontując je z innymi dowodami i wykorzystując zasadę poprawnego rozumowania oraz doświadczenie życiowe (uzasadnienie str. 4-5, 7). Rozważył rozbieżności między początkowymi a późniejszymi wyjaśnieniami, a także sprzeczności i zbieżności z innymi dowodami i wzajemnie ze sobą. Wniosek o prawdziwości tych dowodów mieści się w granicach swobodnego uznania i jest przekonujący.

Każdy świadek ma obowiązek składać prawdziwe zeznania, a gdy czyni inaczej może ponosić odpowiedzialność z art. 233 § 1 k.k. Także M. L. i R. L. (1) naraziliby się na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań, nie wtedy gdy nie potwierdzali wcześniejszych wyjaśnień (kiedy obowiązku mówienia prawdy nie mieli), ale tylko wtedy gdyby zeznawali nieprawdę.

Zarzut, że gdyby świadkowie na rozprawie zeznawali odmiennie niż wyjaśniali, to naraziliby się na odpowiedzialność z art. 233 §1 k.k. jest więc nietrafny.

Podobnie twierdzenie, że osłabialiby tak swoją wiarygodność. Zakłada ono milcząco, że świadkom zależało na wizerunku osób wiarygodnych dla Sądu, i by to osiągnąć gotowi są wbrew prawdzie zeznawać o okolicznościach o których wcześniej wyjaśniali.

Sąd I instancji nie pomija rozbieżności w wyjaśnieniach M. L. i R. L. (1) dotyczących początku przestępczej działalności (str. 3-4).

Początkowo M. L. (k.107-109, 116-118, 121-124) i R. L. (1) (k.93-97, 1216-127) wyjaśniali, że w przestępczy proceder kradzieży towarów z Hipermarketu (...) włączyli się od czerwca 2010 r. kiedy M. L. wróciła do pracy. Następnie oboje podali (k.264-266, 279-280, 511-514, 644-646, 927, 1283-1284, 261-263, 285-286, 511-518, 589-592, 640-643, 697-699, 700-702, 711-715, 716-719, 891-892, 1284-1289), że w działalności tej zaczęli brać udział od wiosny 2010 r. (k.263, 266v). Różnicę tę M. L. tłumaczyła zdenerwowaniem, stresem związanym z zatrzymaniem (k.266, 1254) i tym, że zdecydowali z mężem powiedzieć prawdę. Podobnie R. L. (1) (k.263) wyjaśnił, że po przesłuchaniu przemyślał to co mówił, rozmawiał z żoną, chciałby sprostować tę relację.

W początkowych wyjaśnieniach o udziale A. F. (1) mówił tylko R. L. (1) przy czym umiejscawiał jej odejście z pracy na jesieni 2011 r. (k.95).

Lektura akt wskazuje, że M. L. i jej mąż zupełnie dobrowolnie, a nie w obliczu innych dowodów przeczących dotychczasowym ich twierdzeniom, przyznali dokonywanie kradzieży już od wiosny 2010 r., a nie od czasu przyjęcia M. L. do pracy (A. F. wyjaśnia o jednorazowym „przepuszczeniu” mleka w proszku za 30 zł, które mieli w koszyku R. L. i W. S., k. 142).

Omawiani świadkowie zmienili swoje wyjaśnienia nie z powodu wykazania, że A. F. (1) nie pracowała już w czasie dokonywania kradzieży o którym wcześniej mówił R. L. (1), lecz dlatego, że postanowili przyznać, że zabierali towary także gdy M. L. korzystała z urlopu.

Wbrew stanowisku obrońców apelacje o rozmowie M. L. z E. S. (1) i A. F. (1) (k.263-265) kiedy zaproponowały jej udział w kradzieżach wiedząc, że niedługo wróci do pracy i będzie mogła odwracać kamery od wybranych kas, nie są naiwne lecz logiczne.

M. L. pracująca w dziale monitoringu była przecież ważną osobą dla dokonujących kradzieży, stąd nie zaskakuje przekazana koleżance propozycja by nim wróci do pracy robiła zakupy nie płacąc za wszystkie towary. Złożenie i przyjęcie takiej oferty pozwalało oczekiwać, że gdy już do pracy wróci nie będzie odmawiać skierowania kamer poza wskazane kasy umożliwiając kradzieże.

Wyjaśnienia A. F. (1), E. Ż. (1) i P. K. (1), wymagają większej uwagi niż to uczynił Sąd Okręgowy, który – jak można sądzić – uznał za niewiarygodne ich przeczenia udziałowi w kradzieżach z powodu sprzeczności z prawdziwymi bo zbieżnymi ze sobą relacjami małżonków L. znajdującymi częściowe potwierdzenie w wyjaśnieniach W. P., A. C., M. S..

Skarżący nie kwestionują tej oceny. Można też wskazać, że wyjaśnienia A. F. (1) (k.142-143) – choć mówi ona tylko o jednorazowym „przepuszczeniu” części towarów – pośrednio potwierdzają mechanizm dokonywania kradzieży opisany przez małżonków L. oraz udział i rolę W. S. (1), R. L. (1), E. S. (1) i D. S. (1).

Podobnie wyjaśnia P. K. (1) (k.156-160, 269-271, 511-514, 515-518), której częściowo dał wiarę Sąd I instancji (uzasadnienie str. 6). O ile przeczy własnemu zaangażowaniu w kradzieże towarów, to zgodnie z tym co zeznają i wyjaśniają małżonkowie L., opisuje współdziałanie E. S. (1), D. S. (1), jego ojca Z. S., M. P. (1), R. L. (1), M. L..

Obrońcy E. S. (1) argumentują, że jedynie w mieszkaniu małżonków L. odnaleziono przedmioty pochodzące z kradzieży w H. (...) (k.37-49). Faktem jest, że u E. S. (1) takich przedmiotów nie zabezpieczono (k. 64-65) podobnie jak w mieszkaniu W. P. i M. P. (1) (k.57-58). Nie przeczy to jednak stanowisku Sądu Okręgowego co do wiarygodności M. L. i R. L. (1). Trzeba przypomnieć, że każdy ze sprawców zabierał towary dla siebie. Sam więc decydował co

ze skradzionymi rzeczami uczyni. Były to jak ustala Sąd Okręgowy (str. 2) „artykuły spożywcze i przemysłowe”. Zważywszy, że od ostatniej skutecznej kradzieży do czasu przeszukania upłynął ponad miesiąc, to brak artykułów spożywczych pochodzących z przestępstwa nie jest niczym zaskakującym. Zaś brak „artykułów przemysłowych” tłumaczy różny sposób dysponowania nimi przez różnych oskarżonych. Uwzględniając sposób działania sprawców nie było przecież wiadomo jakie konkretnie towary zostały zabrane w celu przywłaszczenia, które zaś zakupione. M. L. i R. L. (1) od początku przyznawali się do kradzieży, odmiennie niż np. E. S. (1), D. S. (1), czy W. S. (1). Zidentyfikowanie odnalezionych podczas przeszukania przedmiotów jako pochodzących z kradzieży było możliwe dlatego, że tak powiedzieli małżonkowie L. (k.38, 262v, 117v). Pozostali oskarżeni tak nie czynili, stąd nie może zaskakiwać efekt przeszukań w ich mieszkaniu. Wreszcie w domu małżonków P. nic nie odnaleziono (k.57-58), choć W. P. wyjaśniła, że jej mąż dokonywał „tańszych zakupów” (k.151).

Brak towarów zidentyfikowanych jako pochodzące z kradzieży w H. (...) u pozostałych oskarżonych nie dowodzi więc nieprawdziwości wyjaśnień M. L. i R. L. (1).

Z tych względów ocena poszczególnych dowodów dokonana przez Sąd I instancji, choć nie w pełni wyartykułowana w pisemnych motywach, to mieści się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.k.

Trafne jest stanowisko Sądu orzekającego merytorycznie, który uniewinnił E. S. (1) od zarzutu kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, a pozostałych oskarżonych od udziału w niej (uzasadnienie str. 3-6).

Sąd ten rozważając ujawnione na rozprawie okoliczności i odwołując się do poglądów wyrażonych w orzecznictwie wskazał na brak ośrodka decyzyjnego, struktury organizacyjnej, podziału obowiązków, działań nakierowanych na zaspokojenie potrzeb zbiorowości, systemu wspólnego korzystania z owoców przestępstw, a od strony podmiotowej brak świadomości przynależności do zorganizowanej struktury (uzasadnienie str. 6).

To prawda, że sprawowania faktycznej kontroli nad działalnością grupy przestępczej nie można utożsamiać z formalnymi kompetencjami wynikającymi ze stosunku pracy łączącego część oskarżonych z H. (...). Wydaje się, że nie czyni tego także Sąd I instancji (por. str. 4 uzasadnienia). Odwołanie się do braku możliwości wydawania poleceń służbowych kasjerkom czy pracownikom działu monitoringu, służyło wykazaniu że E. S. (1) nie mogła wykorzystywać swego stanowiska by wymóc wykonanie tego co w ramach działalności przestępczej wspólnie realizowali. Już przecież w następnym zdaniu (uzasadnienie str. 4) Sąd Okręgowy stwierdza, że „ E. S. (1) nie wydawała żadnych poleceń, rozkazów, o niczym nie decydowała, a jej rola polegała na koordynowaniu grafików pracy kasjerek i operatorek monitoringu”.

Skarżący poza wyrażeniem własnego odmiennego poglądu nie wykazuje dlaczego błędne jest stanowisko Sądu Okręgowego oparte na zeznaniach i wyjaśnieniach małżonków L., że E. S. (1) nie wydawała wiążących poleceń, nie wskazywała kierunków działania, nie pełniła władczych funkcji.

Oskarżona E. S. (1) zaproponowała udział w kradzieżach małżonkom L., P. K. (1), A. F. (1), M. P. (2). Z zebranych dowodów nie wynika jednak by werbowwała takie osoby jak: K. W. (1), S. K. (1), A. K. (1), W. S. (1), E. Ż. (1), lub choćby aprobowała ich zaangażowania w przestępczy proceder. Nie rozstrzygała też o udziale poszczególnych osób w kradzieżach, skoro R. L. (3) sam decydował, czy się tam uda.

To prawda, że dokonywanie kradzieży w przyjęty sposób wymagało współdziałania i koordynacji czynności podejmowanych przez poszczególne osoby. E. S. (1) wyszukiwała na podstawie grafików pracy dni, kiedy w tym samym czasie pracują zaangażowane w kradzieże pracownice działu monitoringu (E. Z. – do czerwca 2010 r. i M. L. – od czerwca 2010 r. do stycznia 2011 r.), i kas (A. F. (1) – do czerwca 2010 r. i P. K. (1) – od października 2010 r.), następnie zawiadamiała wszystkich zainteresowanych, a w ustalonym dniu, na sygnał E. S. (1) pracownica monitoringu odwracała kamery od kasy obsługiwanej przez współdziałającą, do której z wózkami z towarem podjeżdżali S. K. (1), A. K. (1), D. S. (1), K. W. (1), M. P. (1) i W. S. (1), a kasjerki E. Ż. (1) lub P. K. (1) przekazywały te towary nie rejestrując sprzedaży części z nich.

Na tym jednak polega współsprawstwo – na wspólnym, opartym na porozumieniu wykonywaniu czynu zabronionego, gdzie każdy z współdziałających z wolą sprawczą, odgrywa istotną rolę realizacji wspólnego planu, i traktuje zachowania pozostałych jako własne.

Działanie z zamiarem wspólnej realizacji znamion czynu zabronionego, na wspólny rachunek i wg uzgodnionego podziału zadań, ma uczynić łatwiejszym jego popełnienie. Przyjęcie w ramach porozumienia podziału ról przy wspólnym wykonywaniu przestępstwa jest elementem charakteryzującym współsprawstwo, choć niekoniecznie dowodzi istnienia zorganizowanej grupy przestępczej.

Podział zadań odnoszący się nie do funkcjonowania zbiorowości lecz wspólnego dokonywania kradzieży z hipermarketu był związany z przyjętym sposobem dokonywania przestępstw i wynikał z wykonywania takich, a nie innych obowiązków pracowniczych (por. uzasadnienie str. 5-6).

A. F. (1) i P. K. (1) były kasjerkami tylko one mogły więc przekazywać towary bez rejestrowania sprzedaży współdziałającym, którzy zjawili się z nimi. Podobnie tylko M. L. i E. Ź. (1) mogły zwrócić kamery w inną stronę, gdy się to odbywało. E. S. (1) jako osoba pracująca w sklepie mogła przeglądać grafiki pracy osób współdziałających, sygnalizować telefonicznie moment odwrócenia kamer i podejścia do kas kupujących, a także reagować na linii kas w wypadku zagrożenia. Z kolei osoby które występowały jako kupujący nie pracowały w H. (...). Mogły więc bez wzbudzenia zainteresowania i podejrzeń dokonywać zakupów. Wymienianie zaś zadaniami między oskarżonymi nie było możliwe.

W cytowanym w apelacji wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 16.02.2012 r., (II AKa 252/11, KZS 2012 r., z.3, poz. 42) zwraca się uwagę na zasadniczy przy odczytaniu znamion typu czynu zabronionego z art. 258 § 1 k.k. wymóg zorganizowania grupy przestępczej, a więc istnienia względnie trwałej struktury wewnętrznej, co z kolei łączy się z możliwością pełnienia przez członków różnych funkcji, ról w grupie, występowaniem form współdziałania, zasad funkcjonowania. (por. też postanowienie Sądu najwyższego z 11.02.2008 r., V KK 395/08, LEX 488719; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 9.10.2000 r., II AKa 90/00 Biul. Prok. Apel. 2001 r., nr 11; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16.07.2009 r., II AKA 150/09, LEX nr 519648. M. Królikowski, R. Zawłocki (red) Kodeks Karny. Część szczególna. Komentarz, t. II, C.H. Beck 2013, nb 15, 16, 21 do art. 258 k.k., A. Zoll (red.) Kodeks Karny. Część szczególna. Komentarz, t. II, teza 17 do art. 258 k.k.).

Nie budzi więc wątpliwości, że wymienione wyżej warunki dotyczące zróżnicowania ról, względnej trwałości reguł funkcjonowania, dotyczą nie sposobu popełniania przestępstw – jako to zdają się sądzić skarżący – ale charakteryzują zrzeczenie osób powołane po to by je popełniać, pozwalające uznać je przy spełnieniu dalszych przesłanek za zorganizowaną grupę przestępczą.

Bez znaczenia dla tej oceny jest stopień skomplikowania przyjętej przez sprawców metody, ta bowiem opisuje przestępcze współdziałanie, zaś zorganizowana grupa przestępcza może dopuszczać się czynów zabronionych w sposób przemyślany, złożony lub prosty. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 16.12.2010 r., II AKa 223/10, KZS 2011, z. 4, poz. 36, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 25.11.2011 r., II AKa 63/11, Prok. i Pr. 2012 r., z. 10, poz. 23, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 27.11.2012 r. II AKa 379/12, LEX nr 1236139).

Prokurator nie wykazuje z powołaniem na konkretne dowody, że oskarżeni byli ze sobą powiązani w ramach struktury, utrzymywali organizacyjne kontakty, byli gotowi, czy zaspokajali potrzeby grupy. Owszem część z nich była zatrudniona u tego samego pracodawcy co stwarzało im możliwość dokonywania kradzieży, część (choć nie wszystkich) łączyły relacje towarzyskie, a cała zbiorowość zajmowała się tą samą działalnością przestępczą, lecz by dokonywać wspólnie kradzieży zbierali się ad hoc po ustaleniu przez E. S. (1) kiedy jest to możliwe i stosownie do aktualnych potrzeb każdego ze współdziałających. Każdy z nich zabierał towary dla siebie i swoich najbliższych oraz ewentualnie dla tych współsprawców (E. Ź., P. K., E. S., P. K.) którzy sami (lub ich najbliżsi) nie mogli ich zabierać. Nie istniał żaden wspólny system finansowania zakupów, zbywania skradzionych towarów, podziału korzyści. Każdy

ze współdziałających zaspokajał własne potrzeby, angażował własne środki finansowe, transport i uzyskiwał towary dla siebie.

M. S. co prawda zeznaje (k.13), że P. K. (1) powiedziała mu o istnieniu porozumienia odnośnie wspierania osób, które zostały przyłapane na kradzieży o czym dowiedziała się od E. S. (1), jednak oskarżona P. K. (1) nie potwierdziła tej okoliczności w swoich wyjaśnieniach. Sama zaś informacja którą M. S. przekazywał jako kolejne pośrednie źródło mogła ulec zniekształceniu jako inne, o czym pisze Sąd Okręgowy (uzasadnienie str. 4-5).

Z tych względów rozstrzygnięcie Sądu I instancji o uniewinnienie oskarżonych od zarzutu kierowania (E. S.) lub udziału w zorganizowanej grupie przestępczej jest trafne, a przeciwne twierdzenia apelacji prokuratora niezasadne.

Podobnie słusznie Sąd ten uniewinnił W. P. od popełnienia czynów z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 2 k.k. opisanych w pkt 21 i 22 części wstępnej zaskarżonego wyroku, prezentując przekonujące argumenty odwołujące się do relacji P. K. (1), A. C., M. S., M. L. i R. L. (1).

Prokurator podnosi (apelacja str. 10-11), że z zeznań M. L. i R. L. (1) wynika nie tylko wiedza W. P. o dokonywaniu kradzieży, ale i aktywny udział polegający na wybieraniu towaru do kradzieży, umieszczaniu go w wózku sklepowym by przez linię kas przewiózł go inny współsprawca, nie płacąc za część towaru.

Z twierdzeniem takim nie sposób się zgodzić ponieważ świadkowie o których mowa w żadnym miejscu tak nie wyjaśniają lub zeznają (k.1252-1255, 1283-1284, 107-109, 116-118, 121-124, 264-266, 279-280, 511-514, 644-646, 927, 1284-1289, 93-97, 261-283, 285-286, 515-518, 589-592, 640-643, 697-699, 700-702, 717-715, 716-719, 891-892, 924-925), co zresztą dostrzega Sąd Okręgowy (uzasadnienie str. 9-10).

O podnoszonej w apelacji roli W. P. zeznaje M. S. (k.1272v). Tyle, że nie chodziło o wkładanie do koszyka towarów, lecz umieszczanie ich na półkach w miejscach nie objętych monitoringiem by mógł je zabrać M. P. (1). Sąd I instancji zajmuje się tą wersją na str. 9 uzasadnienia oczywiście trafnie zwracają uwagę, że kobiety od których – jak zeznaje – to usłyszał, nie potwierdziły wskazanej okoliczności. P. K. (1) (k.1213) nie pamiętała rozmowy, a A. C. podejrzewała, że W. P. uczestniczy w kradzieżach, lecz w innym czasie nieobjętymi aktem oskarżenia.

M. L. zeznaje (k.1252v), że W. P. wiedziała o dokonywaniu kradzieży, lecz w nim nie uczestniczyła, robił to jej mąż. Podobnie mówi R. Liberio (k.1285v) dodając, że gdy nie mógł skontaktować się z M. P. (1) to telefonował do jego żony, informując, że ma towary dla E. S. (3) lub E. Ż. (1), a następnie W. P. lub świadek kontaktowali się z M. P. (1).

Z kolei W. P. przyznaje, że informowała męża o telefonach E. S. (1) i D. S. (1) w sprawie „zakupów”, a on się z nimi potem kontaktował. Tak więc oskarżona wiedziała o dokonywanych kradzieżach, lecz w nich nie brała udziału, co prawidłowo ustalił Sąd I instancji, a bezzasadnie podważał prokurator.

Zasadna jest apelacja prokuratora w tej części gdzie kwestionuje ustalenie wartości przedmiotów przestępstwa kradzieży i usiłowania kradzieży w odniesieniu do oskarżonych D. S. (1), W. S. (1), K. W. (1), M. P. (1), S. K. (1), A. K. (1) i E. S. (1), w zakresie zachowania z pkt 4 części wstępnej zaskarżonego wyroku i jego konsekwencje w postaci przyjęcia, że chodziło o dokonanie wykroczeń z art. 119 § 1 kw.

Konstrukcja środka odwoławczego prokuratora jest daleka od czytelności i przejrzystości. Oceniając zakres zaskarżenia wyznaczony faktyczną treścią całej apelacji i wynikającą z niej intencją zakwestionowania poszczególnych rozstrzygnięć (art. 118 § 1 k.p.k.) należało uznać, że skoro w zarzucie nr 4 dotyczącym wartości przedmiotów kradzieży nie wymieniono oskarżonego W. S. (1), ale wskazano pkt XI części dyspozytywnej, gdzie przypisano mu ten czyn, to wolą prokuratora było zakwestionowanie omawianego rozstrzygnięcia wobec W. S. (1).

Natomiast poza zakresem zaskarżenia i podniesionymi zarzutami, należało w związku z wniesieniem apelacji na niekorzyść oskarżonych E. S. (1), P. K. (1), A. F. (1), E. Ż. (1) uznać, że byłoby rażąco niesprawiedliwe utrzymanie w mocy wyroku odnośnie orzeczeń zawartych odpowiednio w pkt II, IV i V części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku (art. 440 k.p.k.). Uznanie wadliwości ustalenia, że przedmiotem zaboru w celu przywłaszczenia – w wypadku

osób dokonujących zakupów – były towary wartości niższej niż 250 zł, oddziałuje przecież na określenie wartości przedmiotów przestępstwa w wypadku współdziałających E. S. (1), P. K. (1), A. F. (1) i E. Ż. (1), a przez to na ocenę stopnia społecznej szkodliwości oraz prawnokarne wartościowanie, co znalazło się poza zakresem zaskarżenia apelacją prokuratora.

Na wstępie można zauważyć, że prokurator zasadnie podnosi, iż umorzenie postępowania wobec oskarżonych M. P. (1), D. S. (1), W. S. (1), K. W. (1), S. K. (1), A. K. (1), za przypisane im wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. nastąpiło z obrazą art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. oraz art. 45 § 1 k.w., skoro od dat czynów do wydania postanowień o przedstawieniu zarzutów popełnienia odpowiadających im przestępstw nie upłynął rok (k. 163, 174, 905-906, 907-908, 909, 972-973, 978-979), a do chwili wyrokowania dwa lata. (por. postanowienie składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 21.10.2003 r., I KZP 9/03 i wyrok Sądu Najwyższego z 24.07.2002 r., II KK 89/02).

R. L. (1) podaje, że w czasie gdy kasjerką była A. F. (1) (tj. od wiosny 2010 r. do 15.06.2010 r. – k. 1376) dokonał 10-12 „zakupów” nie płacąc za część towarów (k.95), od czerwca do września 2010 r. zrobił to 2-3 krotnie, gdy kasjerką była E. S. (1) (k. 95, 262, 1286) oraz w czasie (od października 2010 r. do początku stycznia 2011 r.) gdy kasjerką była P. K. (1) 3-4 krotnie (k.95, 262, 517). W tych samych dniach kamerami operowały odpowiednio E. Ż. (1) i M. L.. Świadek wyjaśnia (k.262), że jednorazowo brał towar wartości 500-700 zł za który płacił około 100 zł, przy czym 2-3 krotnie nie zapłacił nic, 1-2 razy kilka złotych, raz 200 zł. Na rozprawie (k.1286v) R. L. (1) zeznał, że wartość towarów za które każdorazowo nie płacił wynosiła od 100 do 800 zł. Świadek ten szacuje, że łącznie dokonywał dwudziestokrotnie takich zakupów „nie płacąc za towary wartości 10000 zł” (k.262v). W innym miejscu rozmiar tych korzyści określa na 15-20.000 zł (k.96). Wylicza też ile razy widział oskarżonych, którzy tak jak on dokonywali kradzieży towarów (k.591, 698, 701, 713).

M. L. potwierdza (k.265, 265v), że E. S. (1) dwukrotnie zajęła miejsce w kasie, gdy pozostali współdziałający przekraczali linię kas.

Odnosząc się do apelacji jej obrońców, trzeba stwierdzić, że te zbieżne, uznane za prawdziwe relacje, są wystarczające by okoliczność powyższą ustalić.

M. L. wskazuje, że jej mąż około 10-cio krotnie dokonywał umówionych zakupów w czasie gdy kasjerką była A. F. (1) (k.265) i 5-6 razy gdy kasjerką była P. K. (1) (k.265v), uzyskując każdorazowo przeciętne 400 zł (k.1252). Świadek podaje też wartość towarów w koszyku od 100 do 700 zł i płaconą za nie kwotę od 10 do 100 zł.

Przyjęcie na koniec przez Sąd Okręgowy, że wartość skradzionych jednorazowo towarów wynosiła w wypadku R. L. (1) 400 zł, jak to zbieżnie szacuje on i jego żona, z pewnością nie jest wielkością zawyżoną jeśli zważyć na wartość towarów skradzionych, odnalezionych w ich mieszkaniu – 4.942,13zł (k.37-49, 374-376), rozmiary korzyści podawanej przez R. L. (1) 10-20 tys. zł wartości towarów znajdujących się jednorazowo w wózku, podawana przez M. S. (k.13) i A. C. (k.21v), wartość towarów w wózku R. L. gdy P. K. zarejestrowała sprzedaż wszystkich towarów (800 zł – k. 262) i kwoty zwracane M. L. przez E. Ż. (k.592 – 50 zł).

Sąd Apelacyjny dostrzega trudności w ustaleniu wartości towarów skradzionych przez oskarżonych kwestionujących swoje sprawstwo na które natrafił Sąd I instancji, a wynikające z przyjętej przez osoby współdziałające metody postępowania.

Trzeba jednak zgodzić się z argumentem apelacji prokuratora odwołującego się do doświadczenia życiowego. Istotnie byłoby nielogiczne i niezrozumiałe angażowanie kilkunastu osób (a jednorazowo sześciu), opracowywanie skomplikowanego, wymagającego koordynacji i synchronizacji, utrzymywania telefonicznego kontaktu ze współsprawcami wielopłaszczyznowego sposobu działania tylko po to, by podczas blisko rocznego okresu działania każdy ze współdziałających (poza małżonkami L.) osiągnął korzyść nie przekraczającą 250 zł.

Rezultat taki oskarżeni mogli osiągnąć postępując w sposób opisany przez A. K. (3) (k.1276-1277v, 75-79, 186-188, 670-678) bez konieczności angażowania kogokolwiek porównywania grafików pracy, zawiadamiania uczestników,

odwracania kamer, czuwania by przepuszczania towarów nie dostrzegli pracownicy ochrony, tylko na zasadzie koleżeńskich przysług funkcjonujących zresztą dość powszechnie wśród pracowników H. (...). Tak przecież robił A. K. (3) w stosunku do osób które znał, czy lubił, przesunął po taśmie część towarów bez sczytywania ceny nigdy nie przekraczając 250 zł i nie kasując jednorazowo więcej niż 50 zł (k.1277).

R. L. (1) przebywając w jednym czasie w sklepie wraz z innymi osobami dokonującymi kradzieży nawet jeśli unikał kontaktu z nimi, to siłą rzeczy mógł dostrzec jakiego rodzaju towary znajdują się w ich koszykach, zwłaszcza, że przecież przyjęty sposób działania zakładał pojawienie się wszystkich „kupujących” w krótkim odstępie czasu przy jednej kasie.

Bardziej szczegółowe przesłuchanie tego świadka może pozwolić wyjaśnić jaki asortyment towarów miały w koszykach pozostałe osoby, jaka była jego wartość w jakim stopniu wózki były wypełnione. Okoliczność czy towary wypełniały wózki całkowicie, czy częściowo, nie ma zasadniczego znaczenia. Wszak R. L. (1) dysponował podobnym czasem co pozostałe osoby i w podobnym stopniu mógł wypełnić wózek sklepowy, a wartość towarów które zabrał jest znana. Pamiętając, że świadek umieszczał w koszyku artykuły spożywcze i akcesoria samochodowe, narzędzia (k.123, 37-49) należałoby rozważyć, czy pozostałe osoby dokonujące w tym czasie „zakupów” istotnie wypełniły swe kosze towarami o zdecydowanie mniejszej wartości niż R. L. (1) – co przyjmuje Sąd I instancji – zwłaszcza, że chodziło przecież o to, by za istotną część tych przedmiotów nie płacić.

Podobnie jeśli chodzi o zachowanie kasjerek. Nie widać powodu dla którego miałyby one w stosunku do oskarżonych podejrzających z wózkami z towarami, stosować odmienne reguły rejestrowania sprzedaży niż w wypadku R. L. (1). Żadna z osób uczestniczących w kradzieżach nie zgłaszała przecież pretensji dotyczących nierównego traktowania w tej mierze, tak co do ilości, jak i wartości „przepuszczonych” towarów, lecz dalej uczestniczyła w kradzieżach.

Nie wiadomo też dlaczego przyznający się do kradzieży R. L. (1) i M. L. mieliby zabrać w celu przywłaszczenia towary wartości 5200 zł (jak ustala Sąd Okręgowy, lub 10-20 tys. zł jak mówi R. L.), zaś pozostałe osoby działające z podobną częstotliwością z tymi samymi współsprawcami i w ten sam sposób (D. S., W. S., K. W., M. P., S. K., A. K.) lecz kwestionujące swe sprawstwo – dwudziestokrotnie mniej.

Podobnie rzecz ma się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego odnośnie niemożności ustalenia wartości przedmiotu usiłowania kradzieży z dnia 16.02.2011 r. Oskarżeni zrezygnowali wówczas z kontynuowania czynności zmierzających do zabrania towarów ponieważ dowiedzieli się, że „zakupów” w tym dniu nie będzie, ponieważ P. K. (1) nie obsługuje kasy. Z tego powodu odłożyli towary na półki i opuścili sklep o czym wyjaśnia R. L. (1) (k. 96). Oskarżeni przerwali więc próbę zaboru towarów dlatego, że uświadamiali sobie, iż dokonanie jest niemożliwe. Nie ma więc mowy o usiłowaniu nieudolnym czy dobrowolnym odstąpieniu od dokonania.

Z tych wszystkich powodów zasadna była apelacja prokuratora kwestionująca ustalenia które legły u podstaw uniewinnienia oskarżonych E. S. (pkt 4 części wstępnej zaskarżonego wyroku), D. S. (pkt 8 części wstępnej), M. P. (1) (pkt 18 części wstępnej) i W. S. (1) (pkt 35 części wstępnej), od zachowania usiłowania kradzieży oraz przyjęcia, że zachowania polegające na zaborze towarów przez oskarżonych D. S. (1), W. S. (1), M. P. (1), K. W. (1), S. K. (3) i A. K. (1) stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Na podstawie art. 440 k.p.k. w związku z apelacją prokuratora, należało uchylić wyrok na niekorzyść oskarżonych E. S. (1) w zakresie zachowań opisanych w pkt 2 i 3 części wstępnej zaskarżonego wyroku, A. F. (1) w zakresie zachowania opisanego w pkt 10 części wstępnej zaskarżonego wyroku, P. K. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt 24 części wstępnej zaskarżonego wyroku, E. Ż. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt 26 części wstępnej zaskarżonego wyroku.

Z tych powodów dzielając częściową zasadność apelacji prokuratora należało uchylić wyrok w opisanym zakresie tj. co do zarzutów kradzieży i usiłowania kradzieży stawianych oskarżonym: E. S. (1), D. S. (1), A. F. (1), K. W. (1), M. P. (1), P. K. (1), S. K. (1), A. K. (1), W. S. (1) i E. Ż. (1) i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania właściwemu rzeczowo i miejscowo Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze (art. 437 § 2 k.p.k.).

Orzekając powtórnie sąd przesłucha oskarżonych oraz świadków R. L. (1) i M. L., odnośnie pozostałych dowodów sąd może przestać na ich ujawnieniu (art. 442 § 2 k.p.k.).

Po wyjaśnieniu opisanych już wyżej okoliczności dotyczących ilości i rodzaju towarów posiadanych przez oskarżonych w koszykach, liczby dni kiedy uczestniczyli w kradzieżach, sąd rozstrzygnie o ich odpowiedzialności za zarzucane czyny, nie tracąc z pola widzenia zarzutów apelacji obrońców oskarżonych, których rozpoznanie uznano za przedwczesne.

Należy zwrócić uwagę na potrzebę wytlumaczenia rozbieżności i ustalenia czasu zaangażowania P. K. (1) w dokonywaniu kradzieży. Czy miało to miejsce do grudnia 2010 r. jak to przyjmuje Sąd Okręgowy w opisie przypisanego jej czynu (pkt V części rozstrzygającej), czy do stycznia 2011 r., co z kolei stwierdzono w opisach czynów przypisanych W. S. (pkt XI), E. S. (pkt III), D. S. (pkt VI), K. W. (pkt VII), M. P. (pkt VIII), S. K. (pkt IX) i A. K. (pkt X).

W kontekście relacji R. L. o wycofaniu się D. S. od czerwca 2010 r. (k. 892) konieczne będzie rozważenie zakresu jego odpowiedzialności za czyny zarzucane mu w pkt 7 i 8 części wstępnej zaskarżonego wyroku.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze w części związanej z nieuwzględnioną apelacją prokuratora, orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.